

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος π̣ά̣ρ̣ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην κα
τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

Τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣ά̣ρ̣ Γα ρ

Ορθοδοξίας οδηγευσε βειας διδασκα
λε και σε εμνοτη ητος της Εκκλησιας ο φω
στη των μοναζων των θεοπνευστων εγκαλωπι
σμα Μαξιμεσοφεταις διδαχαις παντας ε φωτι
σας λυρα τσ Πνευματος πρεσβευε Χριστω τω Θε
ω σωθη ναι τας ψυχας η ημων

Καὶ νῦν

Οδημας γεννηθεις εκ Παρθενου και σταυρωσιν
υπομεινας αγαθη ο θανατω τον θανα
τον σκυλευσας και εγερσιν δειξας ως Θεος μη παριδης
ους επλασας τη χειρι σου δειξον την φιλανθρω
πιαν σου ελεημον δεξαι την τεκουσαν σε Θεο το
οκον πρεσβευουσαν υπερ ημων και σωωσον Σωτηρη
μων λαον απεγνωσμε ενοον

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A νεστης εκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
 και αγ γελος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ σα
 σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α
 σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη Χρι
 στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως
 Θε ος το γε νος των α ανθρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος Νη ς

A να στα ας εκ του τα αφου ως α λη θως ταις
 ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ ξαι
 την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι ος ο
 Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν τω τα φω ο
 ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα ο θο νι
 α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω ματος εν αυ τω κα
 τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο η η σε δο ξα
 σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις απ αντας Σω ω τηρ η

η μων του Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυγα α σμα

Και νυν

Tην ου ρα α νι ον τυ υ λην και κι βω τον το

πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη νε φε ε

λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον λο γι κον

Πα ρα δει σον της Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι κου με νης

πα α σης το με γα κει μη λι ον ο τι σω τη ρι α α

εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο ο σμω και α φε σις

των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι α του το βο ω μεν

αυ τη πρε σβευε τω σω Υι ω και Θε ω των πται σμα των

α φε σιν δω ρη σα α σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου

σι τον πα να α γι ον το ο κο ον σου

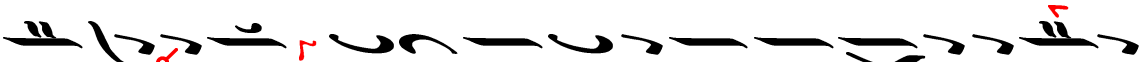

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλδ Γα ρ

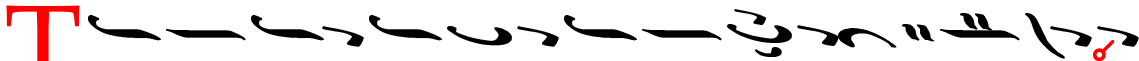

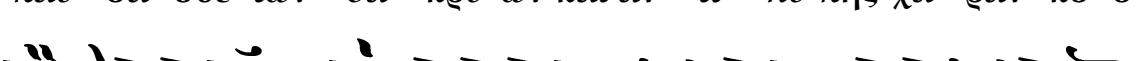
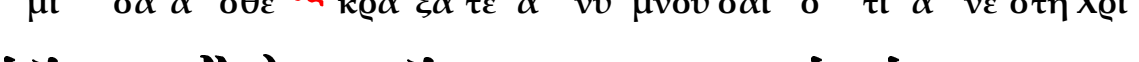
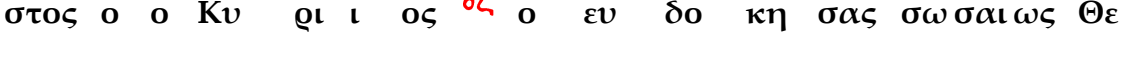
Aν θρω ποι το μνη μα σου Σω τη ρ ε σφρα γι σα α

ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι ι

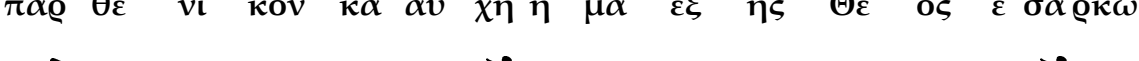
σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ με νον εκ

 νε κρων και αυ ται ευ ηγγε λι σαν το τοις μα θη ταις σου ου

 εν Σι ι ων ο τι α νε στης η ζω η των α πα αν

 των και δι ε λυ θη τα δε σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο

 ξα α σοι

Δόξα

T

 α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα α

 σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου ον

 παν σα σθε των δα κρων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο

 μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι

 στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως Θε

 ος το γε νος των α ανθρω πων

Καὶ νῦν

E

 πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η η

 κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο γε

 νος η γι α σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε

 πα ρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ος ε σα ρκω

 θη και παι δι ον γε γονεν ο προ αι ω νων υ πα ρ χων Θε

ε ος η η μων την γαρ σην μη τραν θρονον ε ποι οι η
 σε και την σην γα στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ει ρ γα
 σα α το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα
 η κτι σι ις δο ξα α σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη ο
 ρω ω ν σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε εν τα
 τθ θα να τθ δε Σω ω ω τε ρ την ι σχυν κα θε λο ο
 ον τα και συν ε ε αυ τω ω τον Α δα μ ε γει
 ρα ντα και εξ α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω
 σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ²² ω ω μα α
θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα πτων εν
τω τα φω Α αγγε λος ²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ
ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον
και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε
στη τϵ μνη η μα τος ⁹

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϵ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδρα μον ²²
προστο μνη η μα α σϵ θρη νο λο γϵ ϵ ϵ ϵ σαι ⁹ αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε ²²
θη νϵ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε
τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα
τε ⁹

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θ⁸ ⁸ ⁸ ⁸ σαι²² προς το μνη η μα σ⁹ Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χ⁸ν το αγ γε ε ε λ⁸ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε ν⁸ ²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ν τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ⁸ μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν⁸ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ⁸ τ⁸ Υι

ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος⁹ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε⁹

Και νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω ω
ω να ας τωωναι ω ω νων α μην^{u q}

Ζω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ι ι ι ας^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

^{u q}χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε
ε εσ χες^{v 22} ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς
ταυ την δε^{u q} ο εκ σσ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος^{u q}

Αλλη λς ι α Α λλη λς ς ι α^{v 22} Α λλη λς
ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος^{u q}

Τὸ τρίτον.

Αλλη λς ι α Α λλη λς ς ι α^{v 22} Α λλη λς
ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε^χ ο ο ο ο ος^{u q}

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τον Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει ρα
ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ
ρι ε τρο που μαι του τον

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπασθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ
χε ενας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ φω
το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ το ο
και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω τα
πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο πε ση

εκ σου ου πα νοι κτιο μον^ν_{δλ}

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι δα ου

δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει και κο

λα σει^ν_{δλ}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι^ν_{δλ} ω νας των αι ω νων α

μην^ν_{δλ}

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν ε να

θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει το θει

ον^ν_{δλ}

Αντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το ου

ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πρι ν α ρ ης με α πο των

εν θεν δε^ν_{δλ}

Επι την μητέρα του γηνδύων πας
αυθισάναλυσει του λαβειν βασα ανους η γε
ρα των βεβιωμενων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων α
μην

Αγιω Πνευματι θεολογια μοναας
τρισαγια ο Πατηρ γαρ αναρχος εξουεφυο
Υιος αχρο ο ονωσ και το Πνευμα συυμορ φον συν
θρονον εκ Πατροσ συνεκλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ιδοθη τι καλον η τι τερπον αλλη το κατοι
κειν αδελφους ααμα εν του ουτω γαρ Κυριος επηγ
γειλατο ζωη ην αιωνιαν

Του ενδυματος αυτου οτακρινα του αγροκο

σμων κε λε ευ ει μη δεινφρο ντι ζειν^ν_{δζ}

Δο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι^ν_{δζ}

και νυν και α ει και εις τους αι^ν_{δζ} ω νας των αι ω νων α

μην^ν_{δζ}

Α γι ω Πνευμα τι ε νο ει δει αι τι ι α^ν_{δζ}

παντα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως^ν_{δζ} Θε ος τς το γαρ ε

στι Πατρι τε και Υι ω^ν_{δζ} ο μο ου σι ον κυ ρι

ως^ν_{δζ}

Τὸ Προκείμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να^ν_{δζ} ο^ν_{δζ}

Θε ος σου Σι^ν_{δζ} ων εις γε νε αν και γε νε αν^ν_{δζ}

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να^ν_{δζ} ο^ν_{δζ}

Θε ος σου Σι^ν_{δζ} ων εις γε νε αν και γε νε αν^ν_{δζ}

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α ο
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ

μωνσ ε ξα λειφοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας

μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η

α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω

πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν

τοις λογοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδω γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη

λα και τα κρυφι α της σοφι ι ας σ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ιδω γαρ α λη η η η η θει

αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι

τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
σϛ ϛ ϛ ε δη λω ω ω ω σα α α α ας μοι οι οι
οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευ φρο συ
νη να γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

Α πο ρε ψον το προ σω πον σϛ α πο των α μαρ
τι ων μϛ και πα σας τας α νο μι ας μϛ ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μϛ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τϛ προ σω πϛ σϛ και το
Πνευμα σϛ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μϛ

A ποδος μοι την αγαλια σιν του σωτηριου
σας και πνευματι η γεμονικω στηριξον με

Δ ιδαξα νομουςτας οδους και ασεβεις
επισεπιστρεψισι

P υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μαγαλια σε ταιη γλωσσα με την δι
και ο συνηνσας

K υριεταχειλη μου νοιξεις και το στο
μαμα να γγει την αινεσινσας

O τιειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

H υσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον
καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην
ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυνον Κυριε εν τη ευδοκια στην

Σι ων ^Δ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερουσα

λημ ^Δ

Tο τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συνησα

να φοραν και ο λοκαυτωματα ^ε

Tο τε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον σα

μο οσχος ^Δ και ελεησον με ο Θεος ^Δ

λ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^{z'}

Ταιστων Αποστολων πρεσβειαις ελεημον ^Δ εξαλει

ψον τα πληθη των εμων εγκληματων ^Δ

Kαι νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

Αμην ^{z'} Ταισ της Θεοτοκοκς πρεσβειαις ελεημον ^Δ

εξαλειψον τα πληθη των εμων εγκληματων ^Δ

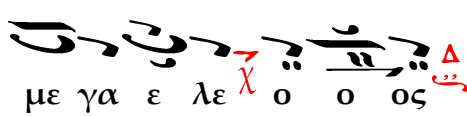
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ εξαλειψον το ανομημα ^Δ

Aναστας ο Ιησους απο του ταφκαθως προ

 ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

 με γα ε λε ο ο ος

Οί Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος

καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
 σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
 θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην
 διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ
 θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς
 πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
 βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν
 ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου
 ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν
 ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῇ φέρων, τῆς
 ἐμφύτου σύμβολα, ἀϋλου καθαρότητος, τῆ
 μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς
 ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὡιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἠδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης θεῖε Μάξιμε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ καιόμενον ὠφθης, κατὰ τῶν αἰρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης, προαιρέσεως μονοθέλητον δόγμα, τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστροῦ σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμὸς τὲ ἐστι καὶ φῶς ἄδυτον.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν λειμῶνι
βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱερούς,
καρπούς εὐσεβείας ἐξανθῆσαν, ἐπεγνωκότες
ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτής,
δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν
ἀγαθὴν μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ
ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Δόξα

Σταλάζων Θεόφρον τὸν γλυκασμόν, τῆς
θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς
φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου
σεπτῶς κατεγλύκανας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωσας
ὄλην, τὴν οὐσίαν τῶν γηγενῶν· διὸ σε κυρίως
Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν
συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν
τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον,

ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς
ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο
πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ
ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ
ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν
σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ
Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν
ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη
διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης
ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ
πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου Ὡιδῆ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ
Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξ τε καὶ μάρτυς,

ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμακάρο, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσα, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγω σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον Ἐνδοξε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Δόξα

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνῆ

ζώση σε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις,
προσκαλεῖται Νεόφυτε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει
σοι· Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ
κληρωσάμενον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως,
ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν· ἐκτμηθεὶς
δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας
εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω
στέφανον μάκαρ, ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δόξα.

Νεοθαλῆς ὡς περ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ
λειμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρποὺς
ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷς περ

διατρέφονται, οί πιστῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε
Νεόφυτε. Ἀθλητὰ γενναιόφρον, Ἀλλὰ ταῖς
σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῶ
παριστάμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε,
προσπεφευγῶς ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην,
παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι
ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ
πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ
φρίττω, ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν
Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας
ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐα
χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ
πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν
Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τοῦ, Αἶδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ
νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ
Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν

κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας
τὰ τῆς νίκης σύμβολα Σωτήρ μου ζωοδότα,
καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε· διὰ
τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν
Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ
Ἄσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ
Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄχειο, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.
Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμου ὅσσ' ἐκάλυπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχοι.

Τὸν Νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρου,
Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἶα περ θάλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἄσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης,
Σικελῶν νήσου.

Στίχοι.

Μετάστασιν Ζώσιμος εὔρεν ἐκ βίου,
Ὡ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλλετριανοῦ,
Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Στίχοι.

Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Δί' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας
Εἰρήνης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῇ οὔσῃ
πρὸς θάλασσαν καὶ Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχοι.

Ἵπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει
Ἦρεσκεν Ἀγνή πυρπολουμένη, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τέσσαρες
Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Στεροῶν ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·
Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ᾠδὴ α'

Χερσοναβυσσοτοκὸν πεδὸν ἡλιόσ' ἐπεπο
λευσεποτεῶσει τειχοςγαρ ἐπαγη ἐκατερω
θεν υδωρλαωπεζοποντοπου ντι και θεα

ρε ζωως μελποον τι ^{Γα} α σωμεν τω Κυ ρι ι ω ⁹ εν δοξωσ
γαρ δε δο ο ξα α ζαι ²²

ᾠδὴ γ'

Το στε ρε ε ω μα ^Δ των ε πι σοι πε ποι
θο ο οτων ⁹ στε ρε ωσον Κυ ρι ε την εκ κλη σι αν
^{Γα} ην ε κτησω ⁹ τω τι μι ι ω σου αι αι μα τι ²²

ᾠδὴ δ'

Εκα λυπενου ρα νης η α ρε τη σα Χρι στε ⁹ της
κι βω του γαρ προ ελ θων ^{Πα} τς α γι ασ μα τος σα ⁹
^{Γα} της α φθο ρα Μη τρος εν τω να ω της δο ξης
σα ⁹ ωφ θησως βρε ε φος ^{Πα} α γκαλο φο ρα με ε νος ^{Γα} και
ε πλη ρω θητα παντα της σης αι νε ε σε ως ²²

ᾠδὴ ε'

Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως ⁹ εν θρονω
ε πηρ με νω θε ον ⁹ υπ α γγελων δο ξης δο ρυ φο ο
^{Γα} ρα με ε νον ⁹ ω τα λας ε βο ο α ε γω ⁹ προ γαρ

ει δον ^{Πα} σω μα τ ε με νο ν θε ο ν ^{Γα} φω τος α α νε σπε ρε

και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο ντα

ὠδὴ ε'

Ε ^{Πα} βο η σε ε ε σοι ^{Γα} ι δων ο πρε ε ε σ βυς

τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ^{Γα} ι ο ν ο λα οις ε πε

ση ^{Γα} εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ ε

ὠδὴ ζ'

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^{Πα} παι δας θε ο λο γη

σαν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη σα ντα

^{Πα} θε ον λο γον υ μ ν ε με ν ^{Γα} ευ σε βως με λω

δε δ ^{Γα} αν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο των πα τε ε

ρωνη μων

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

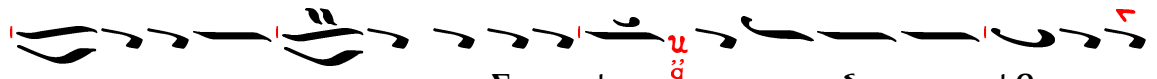

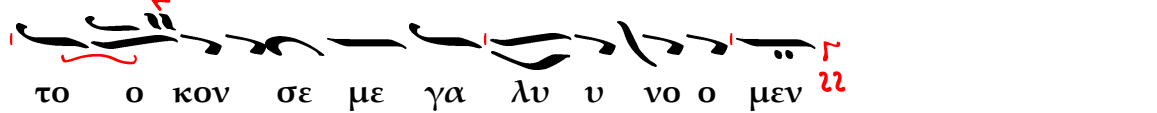
Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε ο

σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι ^{Γα} τη φλο γι

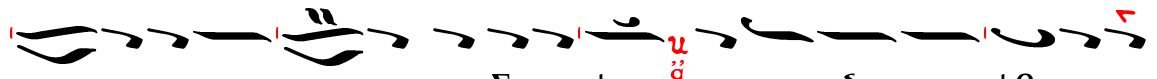

 δε μη λω βη θεν τες ^{Πα} θει ονυμνοον ε με ελ πον ^{Γα} ευ

 λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι ου τον ^Χ Κυ ρι ο ο

 ο ον ^{Πα}

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Πα

T ^M ην τι μι ω τε ραντων ^{Γα} Χε ρσ βιμ ^{Πα} και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Πα} την α δι α φθο ο ο

 ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν ^{Γα} την ον τως Θε ο

 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^{Πα}

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί. Πα

T ^M ην τι μι ω τε ραντων ^{Γα} Χε ρσ βιμ ^{Πα} και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Πα} την α δι α φθο ο ο

 ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν ^{Γα} την ον τως Θε ο

 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^{Πα}

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν. Πα

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^{Γα} και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{Πα} την α δι α φθο ο ο
 ρως^{Γα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^{Πα} την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γα}

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν. Π
9

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^{Γα} και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{Πα} την α δι α φθο ο ο
 ρως^{Γα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^{Πα} την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γα}

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Π
9

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^{Γα} και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{Πα} την α δι α φθο ο ο
 ρως^{Γα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^{Πα} την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γα}

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς

ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

π
9

Τ^Μ ἡν τιμιωτεραντων Χερσβιμ^{Γα} και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^{Γα} την αδιαφθοροο
ρως^{Πα} Θεον Λογον τεκσαν^{Γα} την οντως Θεο
το οκον σεμεγαλυνοομεν²²

ᾠδὴ θ'

Θ^{Γα} εοτοκηηελπιις²² πααν
των των χριστηαανω²² σκεπεφραρειφυυ
λαατεεε²² τδδςελπιζοντααςειεις
σε²²

Ε^{Γα} ννοομωσκιακαιγραμματι²² τυυυπον
κατιδωμενοιπιιζοι^{Γα} παναρσεντοτηνμητρανδι
ανοιγον^{Πα} αγιονθεω^{Γα} διοπρωτοτοκονλο
γον²² Πατροσαναρχον²² πρωτοτοκμενον
Μητρι²² απειρανδρωμεγα^χλυνομεεεεν²²

Η^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η ε
 ελ πι ι ι ι ι ις²² πα αν των τω ω ω ω ων
 Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων²² σκε πε
 φρ ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε
 ε ε ε ε ε²² τϷ ςς ελ πι ι ι ι ι ζο
 ντα α α ας εις σε²²

Ε^{Γα} ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα τι ι ι
 ι τυ υ υπον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι
 ςοι⁹ πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι α νοι οι οι οι
 γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε ε ω⁹ δι^{Γα}
 ο ο πρω το ο ο ο το κον Λο ο ο ο γον⁹ Πα τρως α
 να α α αρ χϷ Υι υι υι ο ο ον⁹ πρω το ο
 ο το κϷ με νον Μη η η τρι ι ι α πει ει ει
 ρα α α αν δρω ω²² με γα λυ υ υ υ υ
 υ νο ο ο^{Νη} χ^{Γα} με ε ε εν²²

Ἦχος Δι-Ϸ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ υ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ ^Δ

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ΄.

Μετὰ τὴν θεϊαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὄν ἡγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ θέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε θεοφάντορ, ὁμολογῶν, θεομάχον αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνευ σπορᾶς, ὤφθης ὁ ἀπρόσιτος προσιτὸς μοι, ἐνώσας με θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος πλ' Νη ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε
ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ γε
λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου
σοι πρεπει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ
δο ξα αυ τη ε σται

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε
στης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει φθης
του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο μενος και
α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας εκ

της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτιρωμν και φι

λα ανθρωω προς

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε αυ τον εν

στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Κυ υ ρι ε ει και ως θνη τον εν μνη μει ει ω

Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι λε α

υ πνουου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλαττον και

ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσφρα γι σαν το αλ

λα α νε στης και πα ρε εσχεσ α φθαρ σι αν ταις ψυ χαι

αις η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πληθος της μεγαλω συ νης αυ τσ

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυρον σου η η μιν δε δω κας φριτ τει ει γαρ

και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ τουου την δυναμιν

ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα τη ρ γη σε

δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου και την ε

ε γε ερ σιν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰ νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν

κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι

α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα

των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη οι κου με ε νη

ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ αἰ νει τε αυ τον εν

χορ δαι αις και ορ γα νω

Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη τι

τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου και α θα να

τι σασζω ο ποιησηση μαςΧριστε ε ο Θεος Δι α

της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωω πε

Αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις· αινειτε αυτον εν
κυμβαλοις αλαλαγμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυρι ον

Προ σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι

στε την σην εκ τα φου α να στα σιν δι ης η λευ θε ρω

σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε σμων και

ε δω ρη σω τω κοσ μω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ι

ον και το μεγα ε ε λε ε ος

Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
μη ε πι

λα θη των πε νη των σ ε ις τε λος

Το ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρου ντες πα ρα νο

μοι συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το του το

συ δε ως α θα να τος Θε ος και παν το δυ να α μος α

νε εστηστρι η η με ε ρος

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι η γη

σομαι πα α αν τα τα α θαν μα σι α σθ

Πορευθεντος σου εν πυλαις Α δου Κυ ρι ε και ταυ

τας συν τρι ψα αντος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο α

τις ε στιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζεται εν τοις κα

τω τα τοις της γης

του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον

το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον παν το δυ να με

Σωτηρ ε λε η σονη μας

Ἦχος Νη ρ

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Φα νε ρω ω ων σε ε α α αυ τον τοις μα

θη ται αι αιαι σου Σω ω τηρ

να α α α α α στα α α α σιν Σι μω νι ι

ι δε δω καστην των προ βα α α α των νο ο μην

εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του ποι με νειν φρο
 ντι ι ι δα α αι αι αι των δι ο και αι ε λε ε
 γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε τρε ποι με νε τα
 α α αρ νι α α μου ποι με ε νε ε τα προ βα α α
 τα α α α α μου ο δε ευ θε ε ω ως εν δει ει
 κνυ με ε νο ος το φι ι ι λο ο ο ο οσ το ορ γο ον
 πε ρι του αλ λου μα θη η του ε πυν θα α α α νε
 ε ε ε το ω ων ταις προ σβει ει αις Χρι ι στε ε ε
 ε ε την ποι μνη ην σου δι α φυ υ υ υ υ υ υ
 λα α δι ι α φυ υ λα α α τε εκ λυ υ υ υ
 κων λυ μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω ω ω
 αυ τη η η η η

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς σαρκω

θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ςαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι ςος ο Θε ος η μων ο
 ου τω σευ δο κη ςας δο ο ο ξα σοι

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φω ς δο ξα εν υ
 ψι ι στοι ς Θε ω και ε πι γη ς ει ρη η η νη εν αν θρω
 ποι ς ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα ςι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου
 Χρι ςτε και Α γι ον Πνευ μα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιός του
Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου
ελεησον ημας ο αιρωντας αμαρτιας του κο
σμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμη
νην

Καθεκααστηνη μεραν ευλογησω σε και
αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις
τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα ταυτη
α να μαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατεε

ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον το ο νο
μα ασου εις τους αι ω νασα μη ην

Γε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο
ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με του
ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος
μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως

Πα ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκουσι σε

A α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Αισματικόν.

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α

α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α α θα

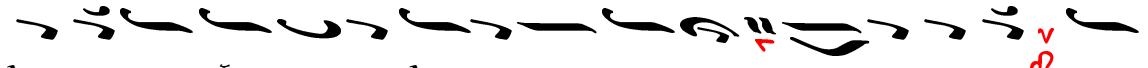

α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

A να στα ας εκ τς μνη μα τος και τα δε σμα δι

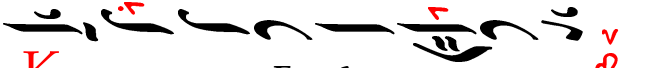

α ρρη ξας τς α δς ε λυ σας το κα τα κρι μα τς

θα να τς Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τς εκ θρα

 ρυσαμενος^ν εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο

 λοις σε εξα πε στει λας αυ τας ε πι ι το κη ρυ γ μα^ν και

 δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε ε σ χε σ τη οι κω με νη^Δ

 μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε^ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

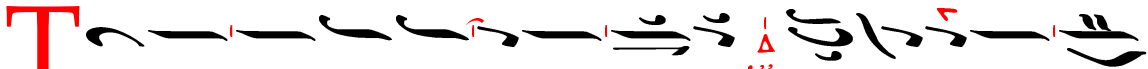

Ἦχος Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον^ν

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ρ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου^Δ Σω τε ε ερ σω

 σονη μας^Δ

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η χ μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων

α μην

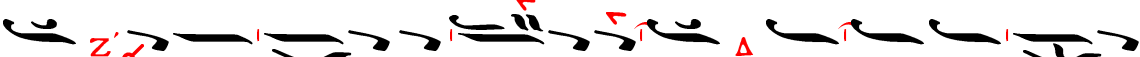

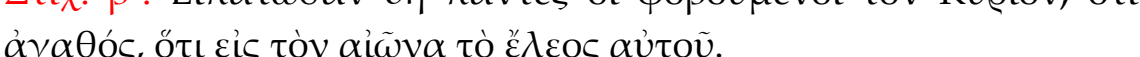

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νῶ Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

 Χρι στε ο Θε ος
 θα να τω θανα τον πα τη η σας
 εις
 ων
 της α γι ας Τρι α α α δος
 συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι
 σον η
 μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

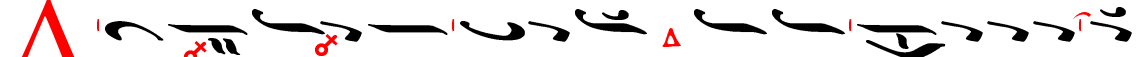

ᾠχος Γα ρ

Ε ξ υ ψου σκα τη λ θε σ ο ο Ευ σπλα γχ νος τα φη νκα
 τε δε ξω τρι ι η με ε ρον
 ι να η μας ε λευ θε
 ρω σης των πα θων
 η ζω η και η α να στα σις η μων
 Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

ᾠχος Δι θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν
 και προ σπε ε σω ω μεν

Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου

ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

ό β' χορός: Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι α

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλα γχ νος τα φη ν κα

τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων

Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Του Ὁσίου Μαξίμου του Ὁμολογητοῦ. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι δασκα

λε και σε ε μνο τη η τος της Εκ κλη σι ας ο φω

στη των μο να ζον των θε ο πνευσ τον εγ κα αλ λω πι ι

σμα Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις ος παν τας ε φω τι

σας λυ ρα τς Πνευ μα α τος πρεσβευε Χρι στω τω Θε

ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Ἦχος πλδ Γα ρ

A γι οι Α ναργυ ροι και αι θαυ μα του ρ γοι
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον

Ἦχος ♯ Πα ρ

O μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το κω
 σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως ε προ πε
 προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος
 αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το ο πο λι τευ μα
 και κρα ται αι ω σον βα σι λει ους η γα πη σας ο μο νος
 φι λα αν θρω ω πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δύναμις Γεωργίου Κρητός (+ 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ο ο ο ο ος ι ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α θα

α α α α α α α α α α α α α θα α να α

α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα α α

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΛΒ΄ εβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς οε΄).

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. (οε΄ 12)

Στίχ. α΄. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (οε΄ 2)

Ἦχος Νη ρ

Ε ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

ημων

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ἐν τω Ἰσ ρα ηλ με ε

γα το ο νο μα αυ τς

Ε ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

ημων

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ και το κα τοι κη

τη ρι ο ναυ τς εν Σιων

Ε ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

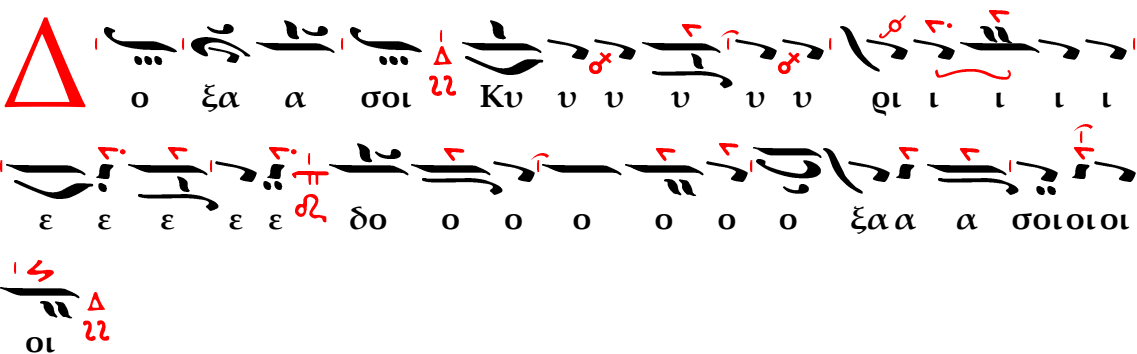
μωω ων

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)

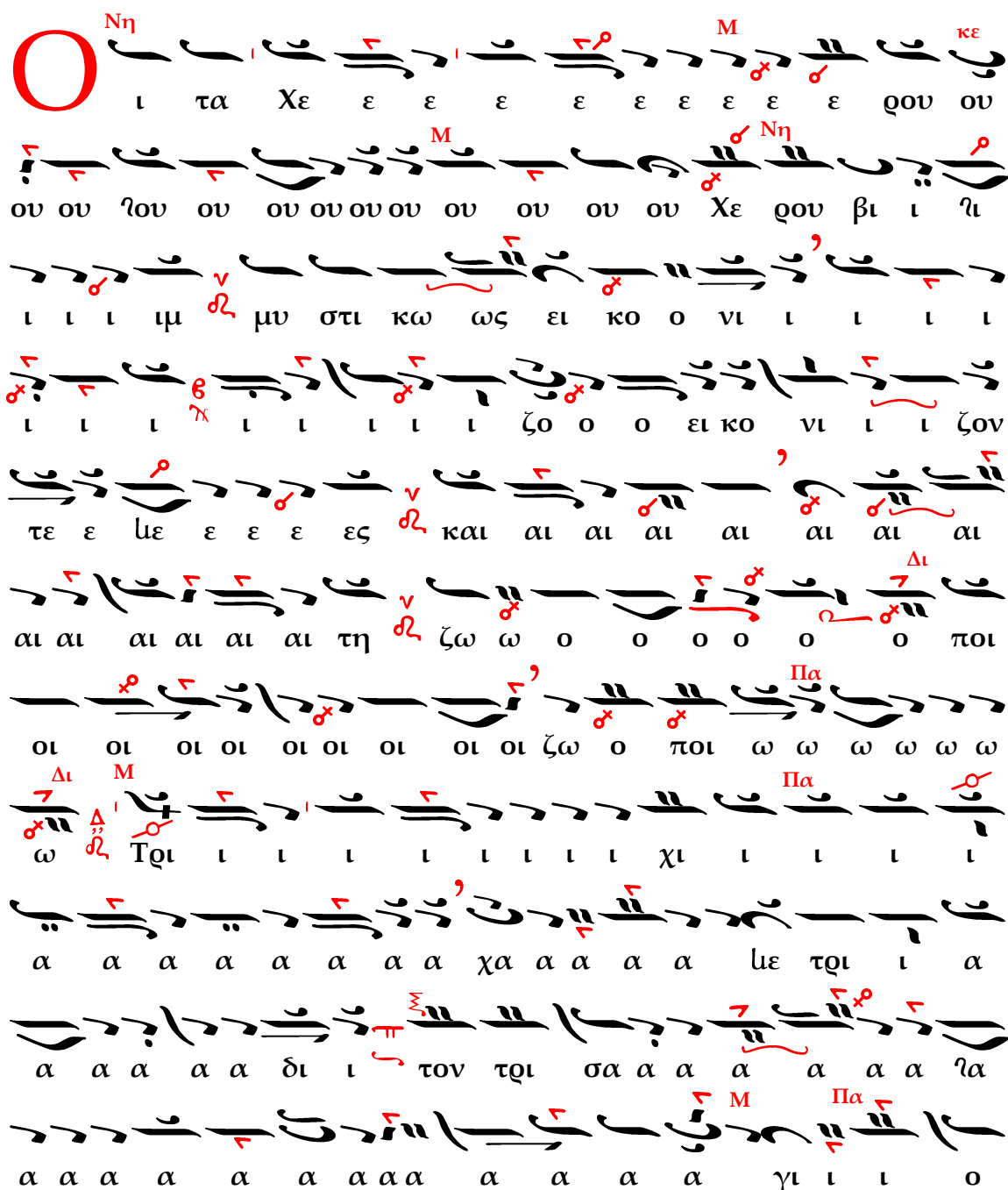
Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

Ἦχος ὕψι Δι

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι ο ι ο ι
 ο ι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ἕψι Νη

 Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι
 ι ι ι ι μ μ στι κω ως ει κο ο νι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ο ο ει κο νι ι ι ζον
 τε ε λε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω
 ω Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α χα α α α α λε τρι ι α
 α α α α α δι ι τον τρι σα α α α α α α ρα
 α α α α α α α α α α γι ι ι ο

Ἦχος πλ' Νη

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυυριε Ελεεεησον

Παρασχ Κυυριε

Παρασχ Κυυριε

Παρασχ Κυυριε

Παραασχδ Κυυυριε

Παραασχ Κυυυριε

Παραασχδ Κυυυυριε

Σοι Κυυριε

Καιτω Πνευματισ

Λειτουργικά, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος πλὴν Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
μυ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μυ υ υ υ υ
και κα τα φυ γη η μυ και αι αι ρυ υ ση ης μυ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μυ Κυ
ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μυ υ υ υ υ και κα
τα φυ υ γη η η η μυ υ υ και αι αι αι
ρυ υ υ ση η η ης μυ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
Τρι α δα ο μο ο υ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε ε
σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος ος

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος Σα ββα
ωθ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η της δοξης
σ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις²² ευ λο γη με νος
ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ς²² ω
σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις²²

A α α μη η η η η ην²² ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η η ην²²

A α α α μη η η η η η η η η η ην²²

Σ ε υ υ μν ς ς μεν²² σε ε ευ λο γ ς ς ς
με ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι ε
²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς ς²² ο
Θε ε ο ο ο ος η η η μων²²

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η
η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α
κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η
τον και μη η τε ε ε ρα α α α τδ δ Θε
δ δ δ η η η η μων την τι μι ω ω τε
ε ε ρα αν των Χε ρδ δ βι ιμ και εν δο ο
ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω
ω ω ως τω ω ωων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ
την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε ε
κδ δ δ δ σαν την ο ο ον τω ω ωως Θε ο ο
το ο ο κον σε ε ε με ε ε ε γα α
α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ', Ι.Α.)

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη
 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υν τες αυ
 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ωσ
 οσ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 ο τι η ξι ωσας η μας των α γι ων οσ με
 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
 των τας την δι και ο συ υ νην οσ Α λλη λυ ι α
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η **Χ** το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον **Δ**

α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος **ϑ** (θις)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ο ν **Ζ** α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι

ω ω **Χ** νο ο ο ς **Δ**